

BÀI GIẢNG LỄ TẠ ƠN TÂN LINH MỤC CAMILÔ CAO XUÂN TIẾN

Chuyện kể rằng: Vào một buổi trưa Hè oi ả, Đức Vua dạo quanh khu vườn thượng uyển. Khu vườn có muôn ngàn kỳ hoa dị thảo, nhưng Ngài bỗng để ý tới một cây tre mảnh khảnh, ẩn khuất trong góc vườn. Được Đức Vua chiếu cố, tre thấy lòng mình hạnh phúc lạ thường. Đức Vua tiến lại gần, ngẩng lên, giọng thành khẩn nói với tre rằng: *“Tre ơi! ta cần ngươi”*. Hón hờ, tre thưa lại: *“Tâu Đức Vua, xin cứ việc dùng con theo ý ngài!”*.

Đức Vua liền nói: *“Nhưng để dùng ngươi theo ý ta, buộc lòng ta phải chặt ngươi xuống!”*. Tre hoảng hồn: *“Sao Ngài có thể tàn nhẫn như thế được! Xin Ngài cứ việc dùng con, miễn là đừng có chặt con xuống!”*. Đức Vua phân trần: *“Nhưng nếu không chặt ngươi xuống, làm sao ta có thể sử dụng ngươi được?”*. Sau phút giây bàng hoàng, tre cúi đầu thưa: *“Nếu thế, xin Ngài cứ việc chặt con xuống!”*. Đức Vua nói tiếp: *“Trước khi chặt ngươi xuống, buộc lòng ta phải róc bớt cành lá của ngươi đi!”*. Tre rùng mình than thở: *“Trời ơi, sao Ngài lại tàn phá dung nhan của con như thế. Xin ngài vui lòng cứ giữ nguyên cành lá lại cho con!”* Nhưng Đức Vua đáp: *“Nếu không róc bớt cành lá của ngươi đi, làm sao ta có thể sử dụng ngươi được?”*. Mặt trời tối sầm lại... nhưng sau giây phút trầm tĩnh, với giọng run rẩy, tre thưa: *“Nếu vậy, xin Ngài cứ việc róc hết cành lá của con đi theo ý Ngài!”*. Đức Vua lại nói tiếp: *“Nhưng để sử dụng được ngươi, buộc lòng ta phải chẻ đôi ngươi ra và moi sạch tim óc của ngươi đi. Rất tiếc, nếu không làm thế, ta không thể sử dụng ngươi được!”*. Lần này thì tre té xỉu, nhưng khi tỉnh lại, tre lấy hết chút can đảm còn sót lại mà thì thào: *“Thưa Ngài, Ngài đã dựng nên con: đầu con đây, tim óc con đây, chân tay con đây... xin cứ dùng con như ý Ngài!”*.

Thế là Đức Vua bắt tay ngay vào việc: phát bớt cành lá, chặt tre xuống, róc sạch, chẻ đôi, khoét hết tim óc bên trong và biến thân tre thành máng dẫn nước. Làm xong Đức Vua đem máng đó đến một dòng suối trong xanh, khơi cho nước suối chảy vào máng, dẫn nước tới một khoảnh đất hoang vu và khô cằn duy nhất còn sót lại trong khu vườn. Chẳng bao lâu sau, người ta thấy có muôn ngàn hoa thơm cỏ lạ mọc lên trên vùng đất khô cằn tưởng như chẳng có sức sống ấy.

Nói theo ý của câu chuyện chúng ta vừa nghe... thì vùng đất Khmer Sóc Trăng là mảnh vườn còn hoang vu và khô cằn... Chúa đã làm những máng nước bằng những cây tre đem về từ nơi khác là cha cố Phêrô Năm và cha Phêrô Viên, rồi hiện tại có cha đặc trách Giuse Vượng đang phục vụ bà con Khmer tại đây... Nhưng dường như vậy vẫn chưa đủ... ý Chúa nhiệm mầu đã chọn 1 cây tre mọc lên từ chính mảnh vườn Khmer Sóc Trăng này... Và cây tre khẳng khiu mang tên Camilô ấy đã được Chúa phát bớt cành lá, cắt tĩa, róc sạch... được Chúa dùng theo thánh ý Người... là linh mục của Chúa, trở thành máng dẫn nguồn nước sự sống và tình yêu của Chúa cho chính dân tộc Khmer của mình...

Vì thế, chúng ta có lý do để chia vui, để chúc mừng, không chỉ với Tân linh mục, mà với tất cả anh chị em Khmer trong Giáo phận Cần Thơ, đặc biệt là anh chị em Khmer đang hiện diện nơi đây bằng một tràng pháo tay thật lớn và thật dài!!!

Chúng ta đang hiệp dâng Thánh lễ Tạ ơn của Tân Linh mục vào đúng ngày Lễ Thánh Tâm Chúa Giêsu, là ngày thánh hoá các linh mục. Kính Thánh tâm là kính Tình yêu của Thiên Chúa thể hiện trọn vẹn nơi Thánh Tâm Chúa Giêsu. Phụng vụ Lời Chúa hôm nay gọi cho chúng ta những nét đặc biệt về Tình yêu Thiên Chúa... để mời gọi tất cả chúng ta chạy đến với Thánh tâm Chúa để được yêu thương và để học biết yêu thương như Chúa đã yêu.

Trước hết, Tình yêu Thiên Chúa thì dịu ngọt: Trong bài đọc I, Thiên Chúa tự ví mình như một người mẹ âu yếm con cái, chăm sóc con, bồng ẵm con trên tay, áp ủ con trong lòng, tập cho con đi, đút cơm cho con ăn...

Kế đến, tình yêu Thiên Chúa là mệnh mông vô tận: đến nỗi Thánh Phaolô trong bài đọc II, đã phải xin Chúa mở lòng trí ta, giúp ta hiểu được phần nào tình yêu vừa rộng vừa dài, vừa cao vừa sâu... của Chúa, chúng ta được no thỏa và được tràn đầy sự viên mãn của Người.

Sau cùng, Tình yêu Thiên Chúa khơi nguồn sự sống trào dâng cho con người: được tỏ lộ hữu hình, cụ thể, tràn đầy qua hình ảnh trái tim bị đâm thâu... trong Bài Tin Mừng, từ đó nước và máu chảy ra - trái tim mở ra để đón mọi người chẳng trừ ai, trái tim yêu đến tận cùng bằng tình yêu lớn nhất, trái tim yêu đến hiến mạng để đem lại sự sống cho muôn người.

Chúng ta cầu mong, cầu nguyện và cầu chúc cho các Linh mục trong ngày xin ơn thánh hoá cho các linh mục, cách riêng cho Tân linh mục Khmer đầu tiên trong lịch sử của Giáo phận chúng ta, mà có lẽ là của cả Việt Nam chúng ta... đúng như bài chia sẻ của Cha Phó Sóc Trăng đăng trên trang web của Giáo phận Cần Thơ: *“Vị tân linh mục quý hiếm”*. Mà quý hiếm thật. Nhưng mong sao, với sự khởi đầu này... trong tương lai có thêm các chàng trai Khmer Công giáo tiếp bước lên đường theo tiếng Chúa gọi trong ơn gọi linh mục... để *“linh mục Khmer”* không còn là *“hàng hiếm”* nữa... Và ước gì, các linh mục của Chúa, nhất là cha mới hôm nay luôn là *“hàng quý”* của Chúa, của Giáo hội và của dân Chúa... *“quý”* vì luôn là mục tử như lòng Chúa ước mong và Dân Chúa đợi chờ!

Muốn được như vậy, hồi các linh mục của Chúa, đặc biệt với cha mới *“quý hiếm”* hôm nay... chúng ta hãy sống *“tình yêu dịu ngọt của Chúa”*, hãy sống *“tình yêu mệnh mông vô tận của Chúa”* và hãy sống *“tình yêu khơi nguồn sức sống trào dâng cho tha nhân của Người”* trong từng ngày sống của đời linh mục... Có lẽ chính vì cảm nghiệm sâu sắc tình yêu của Chúa và muốn đáp trả lại tình yêu của Người, mà Tân linh mục của chúng ta đã chọn câu châm ngôn cho đời linh mục của mình là: *“Con yêu mến Thầy”* (Ga 21,17).

Và để làm được điều này, cha mới rất thân mến, hãy cùng với chúng tôi - những linh mục cha anh - nghe lại những lời tâm huyết của Đức Thánh Cha Phanxicô trong bài phát biểu khai mạc của ngài tại hội nghị chuyên đề quốc tế về chức linh mục ở Vatican, với chủ đề: *“Hướng tới một nền Thần học nền tảng về chức linh mục”* vào ngày 17 tháng 2 năm 2022. ĐTC đã dựa trên những điều Chúa tỏ cho ngài biết trong hơn 50 năm linh mục để đúc kết vào 4 khía cạnh *“gắn gũi”* của linh mục, tạm gọi là 4G của LM: gần Chúa, gần Giám mục, gần Linh mục và gần Dân Chúa.

Gần gũi với Chúa: nhờ suy niệm Lời Chúa, nhờ cầu nguyện thân tình riêng tư với Chúa, nhờ Lăn Chuỗi Mân Côi và nhất là nhờ Bí tích Thánh Thể mà người linh mục cử hành mỗi ngày... để người linh mục có thể kín múc cả sức mạnh cần thiết cho sứ vụ, và được nên đồng hình đồng dạng với Chúa Giêsu, như chúng ta đã cam kết trong nghi thức truyền chức linh mục.

Gần gũi với Giám mục: Sự vâng phục không phải là một thuộc tính kỷ luật mà là mối dây liên kết linh mục trong tình hiệp thông, lắng nghe thánh ý Thiên Chúa qua việc lắng nghe tiếng nói của bề trên, cụ thể là Giám mục của mình. Điều này nhất thiết đòi hỏi các linh mục phải cầu nguyện cho các giám mục và khuyến khích bản thân bày tỏ ý kiến của mình với sự tôn trọng, can đảm và chân thành... không né tránh, ngại ngùng, sợ hãi...

Gần gũi với anh em linh mục: Đặc tính của tình huynh đệ là yêu thương. Tình yêu huynh đệ thì không đố kỵ, không ích kỷ, không phe nhóm, không tìm tư lợi, không nóng giận, không ganh tỵ... Trái lại tình yêu huynh đệ là nhẫn nại, là quan tâm, là đặt cái chúng ta lên trên cái tôi, là vui khi thấy điều chân thật...

Gần gũi với dân chúng: Linh mục phải là người “say mê Chúa Giêsu” và “say mê Dân thánh Chúa”, nghĩa là phải “thuộc về” chứ không đứng trên Dân Chúa, phải là người samaritanô nhân hậu chứ không là thẩm phán, phải làm một mục tử chứ không phải là “giáo sĩ công chức” hay “chuyên viên tâm linh”, phải là “con nọ” dân chúng chứ không phải “chủ nọ” của mọi người để mà đòi hỏi này nọ...

Đó là 4G mà Đức Thánh Cha Phanxicô dành cho các linh mục... nhưng thời nay... người ta nói tới 5G... rồi... nên mạo muội xin tặng thêm 1 chữ G nữa dành riêng cho Tân linh mục Camilô: Cha hãy luôn “**Gần gũi với đồng bào Khmer của mình**” chứ không chỉ là “dân chúng” chung chung:

Gần với gốc gác Khmer để đừng bao giờ quên nguồn cội của mình;

Gần với văn hoá Khmer để có thể đem Tin Mừng của Chúa hội nhập với nền văn hoá phong phú và đặc sắc này;

Gần với cả cái nghèo, với sự tự nhiên đơn sơ chân chất nơi đồng bào Khmer của mình để dễ dàng đến với “vùng ngoại biên” chẳng phải ở đâu xa xôi mà ngay chính tại vùng đất Sóc Trăng thân thương này!

Còn với anh chị em Khmer rất thân mến.

Linh mục Cao Xuân Tiến là người con Khmer của anh chị em, được Chúa chọn làm linh mục cho anh chị em. Anh chị em hãy hãnh diện, hãy vui mừng, và nhất là hãy tạ ơn Chúa vì hồng ân lớn lao này! Và xin anh chị em hãy hô lên bằng ngôn ngữ thật dễ thương của dân tộc anh chị em: TẠ ƠN CHÚA!

Anh chị em hãy bày tỏ niềm hân hoan bằng 1 tràng pháo tay thật lớn!!!